

باز طراحی میدان شهری با رویکرد توسعه پایدار (نمونه موردی میدان آزادی یزد با استفاده از اصول به کار رفته در میدان‌های امیر چخماق و مجاهدین)

بهروز صابری

دانشجوی کارشناسی شهرسازی،
مؤسسه آموزش عالی دانش پژوهان
B.sabery63@gmail.com

مژگان حسنی کوچکی

دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری،
دانشگاه یزد
Mo.hasani65@gmail.com

چکیده

میدان از جمله فضاهای شهری می‌باشد که عرصه نمایشی است برای زندگی یک شهر و از حرکت، کوشش و تلاش برای زندگی و سرزندگی شهروندان خبر می‌دهد. در این بین برخی از میادین به دلایل گوناگون با مشکلاتی همراه می‌شوند و کارکرد خود را از دست می‌دهند. میدان آزادی یزد، از میادین مهم شهر محسوب می‌شود که در آن خبری از محصوریت و تعیین فضایی نمی‌باشد و هویت آن به نوعی خدشه دار شده است. باز طراحی این میادین راهی است در جهت برطرف کردن مسائل و مشکلات آنها. هدف از این پژوهش که با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی انجام شده است، به‌کارگیری اصول پایداری در باز طراحی میدان بوده است. در این راستا از اصول به‌کاررفته در دو میدان امیر چخماق و بهشتی که نمودهایی از پایداری در آنها وجود دارد بهره گرفته شده است. نتیجه این پژوهش طرحی است که براساس چشم انداز در نظر گرفته شده، ارائه گردیده است و فضای میدان را به فضایی سرزنده، هویت‌مند و پایدار تبدیل می‌کند. استفاده از نتایج این پژوهش در مداخلات شهری، در موارد مشابه در کشور توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: میدان، میدان شهری، پایداری، توسعه پایدار، طراحی پایدار.